

Veljko Vujičić

Rođen je 29. marta 1929. u Nikšiću, od oca Akima i majke Ljubice, udate Vučinić, gde je završio osnovnu školu i gimnaziju.

Protivavionsku vojnu akademiju (Druga klasa pavi jna) završio je u Zadru, posle čega je predavao protivavionsku nastavu gađanja i inžinjeriju u jednoj nastavnoj vojnoj jedinici u Užicu. Na Prirodno-matematičkom fakultetu (studije za mehaniku) u Beogradu diplomirao je 1957, magistrirao 1959. i doktorirao 1961. godine. Godine 1959/60, stažirao je na Mehaniko-matematičkom fakultetu Moskovskog državnog univerziteta. Za asistenta na PMF izabran je 1959, a u zvanja: docenta 1961, vanrednog profesora 1968, a redovnog profesora 1974. godine. Predavao je: *Dinamiku objekata promenljive mase, Teoriju oscilacija, Analitičku mehaniku, Statiku, Tenzorski račun, Teoriju polja* (odeljenje u Zrenjaninu); *Teoriju stabilnosti i Teoriju upravljanja kretanjem*. Na Mašinskom fakultetu u Beogradu predavao je poslediplomski kurs *Tenzorskog računa*, na Tehničkom fakultetu u Titogradu vodio je nastavu iz *Statike, Otpornosti materijala i Tehničke dinamike*, a na Rudarsko-metalurškom fakultetu u Kosovskoj mitrovici iz predmeta *Mehanika II*. Vodio je naučne seminare iz *Stabilnosti kretanja, Teorije upravljanja kretanjem* i iz *Analitičke mehanike*. Mentor je 18 magistarskih i 8 doktorskih disertacija. Napisao je dva univerzitetska udžbenika, a dva preveo sa ruskog jezika. Objavio je preko 150 naučnih radova u domaćim i međunarodnim časopisima, 3 monografije (*Kovarijantna dinamika, Dynamics of Rheonomic Systems, Preprinciples of Mechanics*) i jednu u koautorstvu na ruskom jeziku. Zapaženo je preko 120 prikaza njegovih radova u internacionalnim vodećim časopisima i preko 150 citata u raznim časopisima, monografijama, univerzitetskim udžbenicima, doktorskim i magistarskim disertacijama. Pokrenuo je izdavanje i uređivao više od dvadeset godina naučni časopis Jugoslovenskog društva za mehaniku, koji je do sada uvršten u 5 međunarodnih registara. U organizovanju naučnog rada učestvovao je kao: šef katedre za mehaniku, Upravnik Odseka fakulteta za matematiku, mehaniku i astronomiju, dekan Prirodno-matematičkog fakulteta u Beogradu. U Matematičkom institutu SANU bio je upravnik Odeljenja za mehaniku, zamenik direktora i v.d. direktora. Inicijator je i predsednik (prvog) Odbora za matematiku i mehaniku RZN Srbije, predsednik Veća prirodnih i tehničkih nauka RZN; rukovodilac i istraživač republičkog makroprojekta iz mehanike. Bio je predsednik inicijativnog odbora i prvi predsednik Društva za mehaniku Srbije, predsednik Upravnog odbora Jugoslovenskog društva za mehaniku; član redakcija četiri domaća i jednog stranog naučnog časopisa kao

i jedne internacionalne serije naučnih monografija. Zaslužni je član Jugoslovenskog društva za mehaniku, član je nekoliko naučnih inostranih i međunarodnih društava. Dopisni je član Američke akademije za mehaniku (1994), član Internacionalne akademije nelinearnih nauka (1996) sa sedištem u Moskvi i dopisni član Evropske akademije nauka i umetnosti (1988) sa sedištem u Parizu. Prvi naučni rad objavio je 1960. godine u časopisu Akademije nauka SSSR (PMM, T. XXI, vyp. 4). Od tada neprekidno saopštava rezultate svojih istraživanja na internacionalnim, stranim i domaćim naučnim skupovima, koje je objavio u više od sto pedeset autorskih jedinica, među kojima su i tri potpuno originalne monografije. Međunarodni referativni časopisi objavili su više od 1200 prikaza njegovih rezultata, a monografije su prikazane opširno i u pojedinim naučnim stranim časopisima. U monografijama, naučnim radovima i doktorskim disertacijama primećeno je više od sto pedeset citata rezultata V. Vujičića. Najznačajniji naučni rezultati prof. Vujičića odnose se na nekoliko međusobno povezanih celina i to: 1. Prvi je započeo i u većem delu završio geometrizaciju mehanike objekata čije su mase funkcije vremena, što mu je omogućilo da proširi analitičku mehaniku na ove mehaničke objekte. 2. U analitičku dinamiku uneo je značajne priloge, koji su sadržani u poslednje dve monografije. 3. U teoriji oscilacija i teoriju stabilnosti kretanja uveo je Opšti kriterijum o stabilnosti kretanja. 5. Uveo je preprincipe mehanike što će imati za posledicu novu logičku sistematizaciju mehanike i znatne izmene u poimanju principa mehanike, kao i zakona dinamike. Dobitnik je dve plakete Grada Beograda, ordena rada sa zlatnim vencem i ordena rada sa crvenom zastavom.

Preuzeto iz Spomenice 130 godina Matematičkog fakulteta